

'Ik geloof in wat ik breng'

Kleedkamergesprek

Hoe kijkt een artiest terug op zijn eigen optreden?

Astrid Nijgh

Gezien: Donderdag 26 oktober jl. in 't Speelhuis, Helmond

Door Peter Borgers

Astrid Nijgh schittert in 'Nachtlied' naast ondermeer Jan Rot en Bill van Dijk. Het speelplezier spat van de voorstelling af. En nog altijd is daar haar herkenbare zware stemgeluid, waarmee ze een ontroerende ode brengt aan haar overleden ex-echtgenoot Lennaert Nijgh.

'Nachtlied' heeft wel wat...

„Zeker, het heeft een heleboel Jammer genoeg viel de opkomst een beetje tegen, vanavond. Maar het optreden van vanavond was echt goed. De manier waarop Jan het brengt, is ongeëvenaard. En wat heb ik gelachen toen mijn zender uitviel en Bill met die microfoon als levende standaard fungeerde. Dat vergeet ik nooit meer.”

U zingt nu materiaal van Jan Rot. Maar u schrijft toch ook zelf nog?

„In december breng ik een nieuw album uit: 'Geen uitstel meer'. Het heet zo omdat ik vaak gedacht heb die plaat te gaan maken, maar het kwam er steeds niet van. Na de dood van Lennaert had ik er even geen zin meer in en heb ik enkele jaren weinig geschreven. Bovendien moest ik nu naast de muziek ook te teksten doen. De laatste tijd heb ik gelukkig weer volop materiaal gemaakt.”

Jullie waren gescheiden, maar toch verbonden. Voelt u zich weduwe?

„Wij waren maatjes. We hebben samen ooit een kotter gekocht en hebben die boot altijd samen gedeeld. Het was de plek waar we werkten. De schipper en zijn maatje, dat waren wij. Zijn dood heeft me dus hard geraakt. Maar weduwe vind ik een te beladen woord. Ik denk dat dat anders voelt. Onze band was anders, we waren als broer en zus.”

Nu zingt u een ode aan Lennaert. Is dat niet moeilijk?

„'Er is een roos in Spaarne, Haarlem' is echt geweldig. En Jan maakt het me niet gemakkelijk in de tekst, maar het is prachtig: 'en dan nijght die rode roos...' Soms heb ik een brok in de keel, ja. Maar ik wil het lied altijd

zingen. Jan weet precies wat ik kan zingen.”

Uw stem is uw handelsmerk. Maar is ze niet ook een beperking?

„Een contra-alt komt ongeveer een op een miljoen voor. Als je zo'n stem hebt, moet je er iets mee doen. Dat is verplicht. En als ik mijn mond open doe weten mensen meteen: daar heb je dat mens van Nijgh. De beperking zit in het materiaal. Ik kan niet zomaar iets zingen, maar moet muziek maken die bij mijn stem past. Ik geloof in wat ik breng, zal nooit huichelen of iets zingen dat ik niet mooi vindt.”

Die stem is niet uw enige handelsmerk. Er is ook dat ene liedje.

„Ik weet het, daar ga ik mee de kist in. Dat vind ik niet erg. Lees de tekst maar, 'Ik doe wat ik doe' is helemaal af. Het is een wereldstuk, waar ik me nooit voor zal gaan schamen. Ik zing het iedere keer weer met mijn hele gevoel, want het is een prachtig verhaal. En ik zet haar ook nooit hoerig neer, die vrouw heeft waardigheid. Het nadeel van zo'n hit is dat sommigen denken dat ik alleen dat heb gedaan. Het geeft een stempel. Maar mensen die echt van het materiaal houden zullen verder kijken. Ik heb het geschreven op die boot, tussen Kornwerderzand en de Oranjesluis van Amsterdam. Bij de sluis zei ik tegen Lennaert: 'moet je even luisteren... ik heb iets...'”

'Nachtlied' is nog te zien op 3 november in de Stadsschouwburg in Eindhoven en op 25 november in de Kattendans in Bergeijk.